

и ги помогли да подкрепятъ инициативата. Освѣнъ това, Априловъ и Палаузовъ писали и въ Габрово за сѫщата цѣль, та да се олесни отварянето на училището. Както отъ Букурещъ, тъй сѫщо и отъ Габрово сѫ се отзовали съ възторгъ. Двамата инициатори направили кондика, скрѣпена съ печатитѣ имъ, записали своето ежегодно пожертвуване по 2,000 гроша годишно, па я пратили въ Букурещъ, оттамъ въ Търново до тогавашния митрополитъ Илариона, който обѣщаъ да запише 10,000 гроша, а слѣдъ това и въ Габрово — за мѣстни пожертвувания. Цѣлата 1832 год. се изминала повече въ прѣписки. Първото нѣщо, което трѣбваше да се направи, бѣ да се построи училищно здание, за което още сѫщата година сѫ почнали да събиратъ материали. Едва въ 1832 год., въ присѫствието на митрополитъ Илариона, се положи основния камъкъ на училището, до края на годината се привърши, а въ началото на 1834 година се отвори. Липсаха обаче подходни учители! Заради това, бѣха условени такива, които можеха да прѣдаватъ пакъ наустница и псалтирь. Сѫщеврѣменно Априловъ се е занимавалъ и съ мисълъта за учителъ, както и за учебни пособия. За тая цѣль той изпраща: 1) Оглавление или примѣръ за начина на Ланкастеровата взаимно-учителна метода, 2) Българска история, 3) Славянска граматика, 4) География, 5) Катихизисъ, 6) Букварь, 7) Взаимноучителни таблици и пр. на братя Мустакови въ Букурещъ и ги задлъжилъ да намѣрятъ учителъ и да се прѣведатъ отъ руски на български споменатитѣ пособия. Братя Мустакови се заематъ съ тая работа и чрѣзъ Иларионъ Търновски намѣриха, откриха въ Рилския мѣнастиръ отца *Неофита Рилски*, комуто бѣ сѫдено да бѫде прѣвиятъ учителъ по новата система въ нововъздигнатото училище въ България. Но за да се приготви за прѣстоящата си учителска работа, Неофитъ отиде въ Букурещъ, дѣто почна да изучава Ланкастеровата